

Υπεύθυνος επί της ύλης:
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Ρεθύμνου 18

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΚΩΝ. ΑΠ. ΜΟΥΛΑΓΙΑΝΝΗΣ
'Οδός Χαλκοκονδύλη 58

Τυπογραφείον
«ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ», Αιόλου 70
(Στοά Δημητράκοπούλου)

Γραφεία: ΡΟΥΖΒΕΛΤ (Άκαδημίας) 60 — Τηλ. 613.859

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Περίοδος Β' — Άριθ. φύλλου 180 (275)

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
8
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
1958

ΟΙ ΗΤΤΗΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ουδείς γνωρίζει εάν ένας νέος παγκόσμιος πόλεμος, θα αφήσει τι όρθιον επί του πλανήτη μας. Γεγονός όμως είναι ότι από της λήξεως του τελευταίου παγκοσμίου πολέμου, του καταστρεπτικωτέρου εις την ιστορίαν της ανθρωπότητος, έχει σημειωθή μία μεγίστη αύξησις των υλικών αγαθών καθ' άπασαν την γήν, ή όποία αναπτέρωνει το ήθικόν των ανθρώπων και τους κάνει να άνεύθουν μετ' αισιοδοξίας εις το μέλλον της ανθρωπότητος. Πλήν μιας εξαίρεσεως...

Η εϋημερία είναι κοινόν κτήμα νικητών και ήττημένων, Δυτικού κόσμου και Ανατολικού. Η Έπιστήμη επετέλεσεν άσυλληπτους προόδους. Το όριον της ανθρωπίνης ζωής ηϋξήθη σημαντικώς, αι πλείστα των άσθενειών κατενικήθησαν, οι πληθυσμοί αυξάνουν. Το βιοτικόν επίπεδον έχει ανέλθει εις στάθμην άνευ προηγουμένου. Τα αυτοκίνητα, τα ραδιόφωνα, τα παντοειδή ηλεκτρικά σκεύη, αι άνέσεις του σπιτιού, ή ευκολία των περιηγήσεων, ή πλησμονή της ψυχαγωγίας, όλα έχουν λάβει μίαν καταπληκτικήν άνοιψαν.

Και αυτή ακόμη ή άλλοτε πτωχή «Ψωροκόσταινα» πρέπει να πλέη εις πελάγη ευπραγίας. Ο πάντοτε έλλειμματίας Έλληνικός προϋπολογισμός γνωρίζει, τώρα, τύχην Μίδα και κολυμβά εις τον πακτωλόν των υπερεσόδων. Το έθνικόν εισόδημα έχει αυξηθή σημαντικώς. Η γεωργική παραγωγή βελτιούται εις ποσόν και εις ποιόν και τα άγροτικά προϊόντα προωθούνται εις τας διεθνείς αγοράς. Βιομηχανίαί σπουδαίαί έχουν δημιουργηθή και προοπτουν και συναγωνίζονται εις την περιοχήν της Ανατολικής Μεσογείου επιτυχώς τας Ευρωπαϊκάς. Αι πολυκατοικίαί έχουν πληθυνθή εις βαθμόν καταπληκτικόν, αι επαύλεις — μικραί ή μεγάλαί — έχουν καταλάβει όλόκληρον την Άττικήν, τα ιδιωτικά αυτοκίνητα έχουν εκτοπίσει τους πεζούς από τους δρόμους και έχουν καταστήσει προβληματικήν την δίδοδον από του ενός πεζοδρομίου εις το άλλο. Δεξιώσεις, τας όποιας θα εξήλεον ξένοι Κροίσοι, διαδέχονται αι μεν τας δε. Τουαλέτται βαρύτιμοι και πολυάριθμοι πληρούν τα βεστίαρια. Του ποντιού το γάλα διαθέτουν τα καταστήματα, των όποιων οι βιτρίνες αποτελούν σκάνδαλον δια τους διαβάτας. Άπεσταλμένοι του Κράτους — διπλωματικοί, στρατιωτικοί, οικονομικοί, τουριστικοί, παντοίοι — όργώνουν τα σταυροδρόμια της ύψηλιου και συναντώνται εις τα αεροδρόμια και τα κοσμοπολιτικά ξενοδοχεία της άλλοδαπης. Έγκαταστάσεις κλιματισμού, μαγνητόφωνα, μικρόφωνα, μεταλλικά έπιπλα, λιμουζίνα υπερμεγέθεις, είναι εις την διάθεσιν των Υπουργών, των μεγάλων επιχειρηματιών και των επιτελείων των. Έν μιᾷ λέξει, ευδαιμονία, όση

ουδέποτε άλλοτε, μαστίζει — άς μᾶς επιτραπή το όξύμωρον — όπως τον άλλον κόσμον, ούτω και την χώραν μας, καθιστώσα τον βίον ευτυχῆ. Πλήν μιας εξαίρεσεως... Την όποιαν καιρός είναι να αποκαλύψωμεν:

Η εξαίρεσις αυτή είναι οι πραγματικώς ήττημένοι του μεγάλου πολέμου. Όχι βέβαια οι μεσουρανούντες Γερμανοί και εϋημερούντες Ίταλοί, αλλά οι μόνοι αληθώς ήττημένοι: Οι μισθοβίτοι της Ελλάδος, ή υπαλληλική τάξις. Οι μισθοβίτοι της Ελλάδος, παρέμειναν ξένοι προς πᾶσαν βελτίωσιν των βιοτικῶν όρων, ξένοι προς πᾶσαν άνοδον, προς πᾶσαν εϋημερίαν ή και άπλην χαράν. Ήδη, και προ του πολέμου ή κατάστασις των δεν ήτο ροδινη και αι άπολαυαί των — πλην όλίγων εξαίρεσεων εις ανωτέρους βαθμούς — ήσαν άπολαυαί βιοπάλης. Αι άπολαυαί εκείναι έχουν σήμερον υποδιπλασιασθή. Όχι μόνον δεν εξηλίχθησαν κατά την διαρρέυσσαν εικοσαετίαν, αλλά έγύρισαν πίσω άλλην μίαν εικοσαετίαν. Οι Έλληνες μισθωτοί ειργάσθησαν, καθ' όλον αυτό το διάστημα, όχι δια να προκόψουν και να ανέλθουν, αλλά δια να καταποντισθούν. Εις ένα κόσμον εϋημερούντα, μακράν απ' αυτοὺς ή χαρά της ζωής. Χρέη, άντι αποταμιεύματος. Στέρησις, άντι άνέσεως. Έπιστροφή εις τας δυσκολίας των πρωτοδιοριζόμενων, άντι της ευξίας των φθασμένων. Έν όνόματι της χιμαίρας ενός σταθεροῦ τιμαρίθμου, του όποιου τα σπασμένα καλαύνται πάντοτε να πληρώσουν μόνον οι μισθοβίτοι, οι πενιχροί μισθοί των, οι όποιοι, επαναλαμβάνομεν, θα έπρεπε να έχουν διπλάσιαν άγοραστικήν αξίαν από την προστολεμικήν (λόγω της εν τῷ μεταξυ σταδιοδρομίας των και της άνόδου του γενικού βιοτικού επιπέδου), έχουν μόνον την ήμισίαν...

Δεν το γνωρίζουν αυτό οι άρμόδιοι; Και δεν άνησυχούν; Δεν υπολογίζουν το παράπονον των παρηγηκωτισμένων, των άδικημένων;

Και όμως, οι παραπονούμενοι αυτοί, είναι οι Δημόσιοι υπάλληλοι, δηλαδή αυτή αυτή ή σπονδυλική στήλη του Κράτους. Είναι οι Τραπεζίτικοι υπάλληλοι, δηλαδή αυτή αυτή ή σπονδυλική στήλη της οικονομικής δραστηριότητος της χώρας. Είναι οι υπάλληλοι Κοινῆς Ώφελείας, δηλαδή αυτή αυτή ή σπονδυλική στήλη της λειτουργίας των οργανισμών εξυπηρετήσεως στοιχειωδών βιοτικῶν αναγκῶν. Είναι οι παντοίοι υπάλληλοι, δηλαδή το αίμα και το νευρικόν σύστημα της οικονομίας και της κοινωνίας.

Και επαναλαμβάνομεν το ερώτημα: Ουδείς άνησχεϊ; Ουδείς σκέπτεται τον ψυχολογικόν αντίκτυπον της πικρίας με την όποιαν τρέφονται οι μισθοβίτοι της

χώρας; Όταν κανείς αισθάνεται παρίας, τί αισθήματα πρέπει να τρέφει προς τους προνομίους; Όταν κανείς άγνοήται εις τας ανάγκας του και περιφρονήται, ποιος δύναται να υπολογίξη επ' αυτού; Κρούομεν μετὰ πόνου τον κώδωνα του κινδύνου και λέγομεν:

Προσέξατε τους υπάλληλους, χάρις εις τους όποιους αι υπηρεσίαί σας λειτουργούν. Τους αφήνετε εις το περιθώριον, άδικημένους, πικραμένους, ξένους προς τας κατακτήσεις του πολιτισμού, προς τας άνέσεις της προόδου, ξένους προς την χαράν της ζωής, ξεμαια των δυσχερειών, των άδιεξόδων, της μιζέριας. Εις όλας τας βαθμίδας, από του ταπεινού κλητήρος μέχρι του μεγαλοσχήμου Διευθυντοῦ — το Κράτος, αι Τράπεζαι, οι Όργανισμοί, οι Έργοδοταί εν γενεί — περιβάλλεσθε από ένα κόσμον ανεπαρκῶς άμειβομένων και έντόνως κατεχομένων από το συναίσθημα ότι άδικούνται και ότι είναι οι μόνοι ήττημένοι του μεγάλου πολέμου.

Μην αφήνετε το πικρόν αυτό συναίσθημα να δηλητηριάξη τας ψυχάς των μισθοβιτών. Βοηθήσατέ τους να ανακτήσουν την θέσιν ή όποία δικαιωματικώς τους ανήκει και την όποιαν άργά ή γρήγορα ΘΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΟΥΝ.

Κ. Μ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Έν Αθήναις τη 25η Ίανουαρίου 1958

Συμφώνως προς το άρθρ. 9 άπαλλαγῆ της Διοικ. Έπιτροπῆς του έν ισχύϊ καταστατικού, καλούμεν τα μέλη του ήμετέρου Σωματείου εις Τακτικήν Γεν. Συνέλευσιν την 4)2)1958, ήμέραν Τρίτην και ώραν 5 μ.μ. εις την αίθουσαν των Ταμ. Τίτλων του Κ)κού Κ)τος, με τας εξής θέματα:

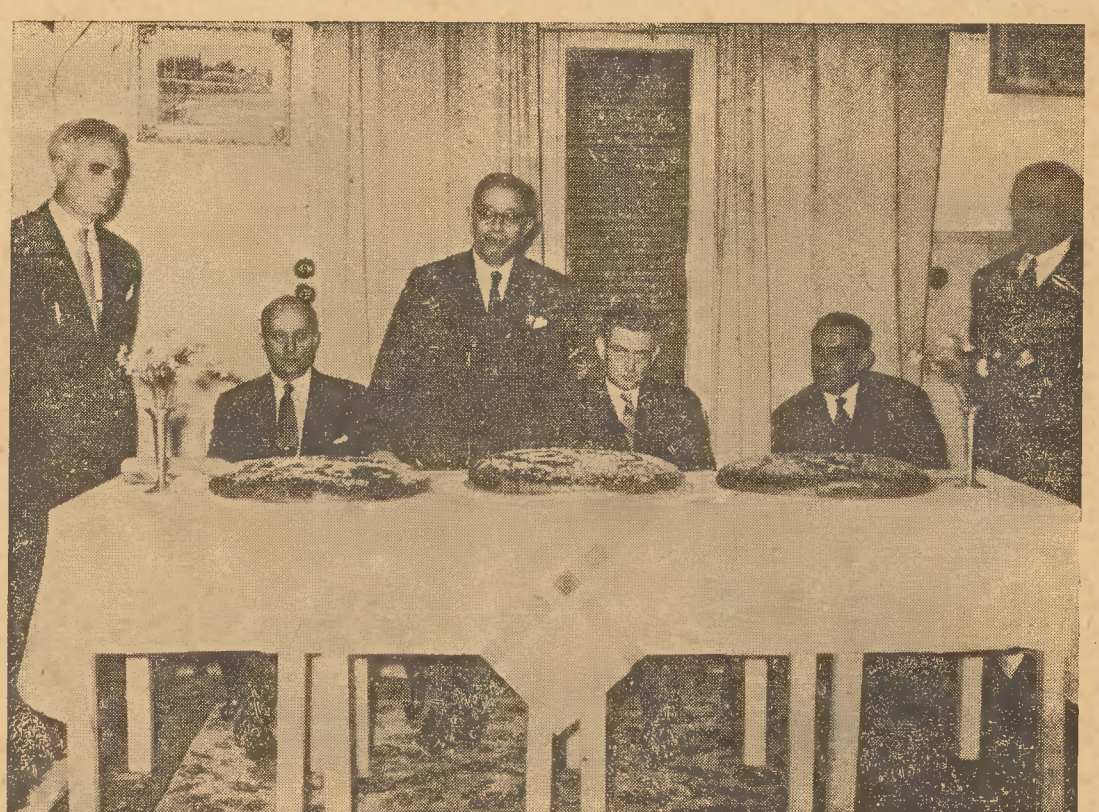
- 1) Έκθεσις πεπραγμένων δια το λήξαν έτος 1957.
- 2) Έγκρισις άπολογισμοῦ έτους 1957 και προϋπ)σμοῦ τρέχοντος έτους 1958.
- 3) Έκθεσις έλεγκτῶν και

4) Έκλογή πενταμελοῦς Έφορευτικῆς Έπιτροπῆς δια την διεξαγωγήν των άρχαιρεσιών.
Εις περίπτωσιν μη άπαρτίας ή συνέλευσις θέλει επαναληφθῆ την 11)2)58 και εν περιπτώσει εκ νέου μη άπαρτίας την 18)2)58, ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΩΡΑΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΡΟΣ.
Μετὰ συναδ)κῶν χαιρετισμῶν
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΣΧΗΝ ΜΑΣ

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Κ. Μελισσαρόπουλος προσφωνών τους επισήμους. Έξ άριστερών προς τα δεξιά: Ο Υπουργός κ. Λ. Μπουρνιάς, ο Διοικητής κ. Βασ. Κυριακόπουλος, ο Υπουργός κ. Παν. Παπαληγούρας, ο Γεν. Γραμματεὺς Υπουργείου Έργασίας κ. Κ. Χρυσανθόπουλος και ο όμιλῶν Πρόεδρος

Ο Διοικητής της Τραπεζῆς κ. Βασ. Κυριακόπουλος, άπαντῶν εις την προσφώνησιν του Προέδρου. Έξ άριστερών προς τα δεξιά: Ο Υποδιοικητής κ. Ίω. Παρασκευόπουλος, ο Υπουργός κ. Λεων. Μπουρνιάς, ο όμιλῶν Διοικητής, ο Υπουργός κ. Παν. Παπαληγούρας, ο Γεν. Γραμματεὺς Υπουργείου Έργασίας κ. Κ. Χρυσανθόπουλος και ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Κ. Μελισσαρόπουλος.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟ ΔΗΜ. Θ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

1) ΥΠΟ ΠΟΙΑΣ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΙΔΡΥΘΗ

Ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία, ἀνασυνιστωμένη κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, ἔστρεψε τὴν προτίμησιν τῆς πρὸς τὴν γεωργίαν καὶ τὸ ἐμπόριον.

Ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἰκονομία τῆς χώρας μας, ἐξεδηλοῦτο ὑπὸ τὴν ὑποτυπώδη αὐτῆς μορφήν, διότι, ὡς γνωστόν, μετὰ τὸν μακρὸν καὶ καταστρεπτικὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας, ὁ μικρὸς ἡμῶν, ὅστις ἀπέτελεσε τὴν πρώτην Ἑλλάδα, μόνον τὸ θέαμα τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ τῆς καταστροφῆς ἐμφάνιζεν.

Αἱ φειταὶ καὶ οἱ ἀγροὶ ἦσαν κατεστραμμένοι, τὸ ἐμπόριον εὐρίσκατο εἰς νηπιῶδη κατάσταση, περὶ βιομηχανίας δέ, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ λόγος.

Ἡ μόνη παραγωγικὴ ἀσχολία διὰ τὸν ἀπελευθερωθέντα λαὸν τῶν 850.000 περίπου Ἑλλήνων ἦτο ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς, ἥτις, ἐκ παραδόσεως μαζί με τὴν κτηνοτροφίαν καὶ τὴν ὑποτυπώδη βιοτεχνίαν, ἀπετέλει τὴν κυρίαν ἐπίδοσιν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας.

Ἡ ἔθνη Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα τῷ 1841 εἰς κατ' ἀρχάς τὸν χαρακτήρα κυρίως ὑποθηκικῆς Τραπεζῆς, ἐκ τῆς ἐδότη καὶ τὸ προνομιούχου ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων, καὶ ὁ λόγος εἶναι εὐνόητος.

Ἡ ἐκ τῆς μακρᾶς δουλείας ἀναγεννηθεῖσα μικρὰ Ἑλλάς (ἐδαφικὴ ἑκτασίς 47.516 τετραχίλιόμετρα, πληθυσμὸς 853.000 ψυχαὶ) κυρίως εἶχεν ἀμεσον ἀνάγκη οἰκονομικῆς βοήθειας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κτηματικοῦ κλάδου, ἀφ' οὗ περὶ ἐμπορίου ἢ βιομηχανίας ἢ τῆς ἐπικινητῶν πιστεως οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ γίνῃ λόγος.

Ἐπὶ μακρὰς δεκαετηρίδας ἡ ἔθνη Τράπεζα ὑπῆρξε τὸ μόνον πιστωτικὸν ἴδρυμα, καὶ ὡς τοιοῦτον κατ' ἀνάγκη, ἐφ' ὅσον καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία καὶ οἱ ἄλλοι κλάδοι τῆς παραγωγῆς ἀνεπτύσσοντο, ἐξυπηρετήσαν ὅλους τοὺς κλάδους τῆς πιστεως μηδενὸς ἐξαιρουμένου.

Μὲ αὐτὰς τὰς οἰκονομικὰς προϋποθέσεις εἶχε νὰ ἀντιπαραστασῇ ἡ ἔθνη Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἥτις, χάρις εἰς τὴν ἀδιαιρέτως συνετην διοίκησιν τῆς, συντρεχούσης καὶ τῆς μεθυστικῆς τῆς Ἑλλάδος, προσεῖλκυσε τὴν πανελληνίαν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν διεθνή τοιαύτην καὶ ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν πάντων τῶν παραγωγικῶν κλάδων τῆς ἔθνης οἰκονομίας, καὶ αὐτοῦ τοῦ Κράτους, καὶ εἰς τὰς πλέον δυσκόλους περιστάσεις, ὅλην τὴν ἐπιχορηγίαν, ἣς εἶχον ἀνάγκη.

Ὁῦτω, ἡ ἔθνη Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος κατάρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ ἀπολύτως τὸ σκοπὸν, δι' ὃν ἰδρύθη καὶ, διὰ μακρῶν ἀγῶνων καὶ πολλῶν θυσιῶν, νὰ ἀξιοποιήσῃ τοὺς πλουτοπαραγωγικοὺς πόρους τῆς Χώρας μας.

2) Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΒΟΝΗΣΕ ΠΟΛΛΑΧΩΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΛΟΙΠΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ, ΜΗΔΕ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΞΑΙΡΟΥΜΕΝΗΣ

Δὲν πρόκειται νὰ ἀναπτύξω ἐνταῦθα ἐν λεπτομερείᾳ τὸ ἔργον τῆς ἔθνης Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἰδρυσεως τῆς καὶ ἐντεῦθεν.

Τοῦτο, διότι τὸ ἔργον τοῦ ἔθνης τοῦτου Ἰδρυματος, εἶχε κατὰ κόρον ἐξαντληθῆ ὑπὸ ἄλλων εἰδικωτέρων καὶ διότι εἶχε καταστῆ συνειδησις εἰς ὅλους τοὺς Ἑλληνας, ὅτι τὸ ἴδρυμα τοῦτου συνήφανε τὴν ὑπόστασιν τοῦ μετ' ἡμῶν τῆς ἔθνης καὶ τῆς εὐμεριᾶς αὐτοῦ.

Ὅπου, κατὰ τὸ παρελθόν, ὑπῆρξε πρόδος, εἰς πᾶσαν οἰκονομικὴν ἐκδηλώσιν, ἐκεῖ ὑπῆρχε καὶ ἡ συμπαράστασις τῆς Τραπεζῆς ταύτης, ἥτις ἐνίσχυσε τοὺς διαφόρους τομεῖς, ἀνιδιοτελῶς, ἐν πολλοῖς, ἀρκεῖ νὰ ὑπῆρχε ἐθνικὴ σκοπιμότης καὶ ἀνάγκη καὶ νὰ ὠφελετο γενικῶς τὸ σύνολον.

Δὲν ὑπῆρξε ἐν Ἑλλάδι ἔργον, ἀπαιτοῦν τραπεζικὴν ἀρωγὴν καὶ προστασίαν, τὸ ὅποιον νὰ μὴ φέρῃ τὴν σφραγίδα τῆς ἔθνης Τραπεζῆς, ἀρκεῖ τὸ ἔργον τοῦτου νὰ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἐξυπηρετήσιν καὶ νὰ εὐτύχωνε τῆς Κρατικῆς ἐγκρίσεως.

Δὲν ὑπῆρξε, ἐξ ἄλλου, ἐθνικὴ ἀνάγκη, μὴδὲ τῆς περιπτώσεως τῆς διεξαγωγῆς τῶν πολέμων ἐξαιρουμένης, πού νὰ μὴ ἐσπευσε τὸ ἴδρυμα τοῦτου νὰ παρᾶσχῃ τὴν συνδρομήν του καὶ νὰ θέσῃ εὐχάριστος ὑπὸ δοκιμασίαν αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν του, χάριν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος.

Καὶ ὅταν ἀκόμη τὸ ἔθνος

εἶχε πλήρως ἀνασυγκροτηθῆ καὶ δὲν εἶχε πλέον ἀνάγκη τῆς ὑλικῆς βοήθειας τῆς Τραπεζῆς ταύτης, καὶ πάλιν ἡ ἔθνη Τράπεζα, κατὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν κρίσιν τοῦ 1931, ἐσπευσε νὰ βοηθήσῃ τὰς Τραπεζὰς, μὴδ' αὐτῆς τῆς Κεντρικῆς ἐξαιρουμένης, παρασχοῦσα οὕτω μεγίστην ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν, ὥστε ἡ ἐκδηλωθεῖσα ἐν τῷ Κόσμῳ κρίσις νὰ μὴ ἔχη διὰ τὴν Χώραν μας ὀδυνηρὰς συνετείας.

3) ΕΑΝ ΔΕΝ ΕΣΚΕΠΤΕΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΘΝΙΚΩΣ ΘΑ ΗΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΕΧΗ ΤΕΡΑΣΤΙΑΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

Προσθέτω, ὅτι ἡ ἔθνη Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, μέσα εἰς τὴν μακροχρόνιον δράσιν τῆς, εἰς δὲν ἐσκέπτετο μόνον ἐθνικῶς, θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχη ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς τεραστίας σταθερὰν περιουσίαν.

Διότι αὐτὴ δὲν ἐπέδιωσε τὴν δημιουργίαν οἰκονομικῶν πλεονασμάτων, μὴδὲ τὴν διανομὴν ὑπερόγκων κερδῶν. Ὅταν δέ, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἐγένετο κυρία ζήτησις περιουσίας, πάντοτε, καὶ ἀποτελεῖ τὸ τὸ ἐξαιρέσιν, ἐφαρμοθεῖσαν μόνον ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ταύτης, ἐξαντλοῦσα τὴν ἐπιχειρήσιν, ἐδέχτο τὴν ἐπιστροφήν τῶν ἀκινήτων ἐπὶ εἰσπράξει τοῦ λαθεῖν τῆς, ἔστω καὶ τμηματικῶς.

Καὶ διὰ τοὺς γνωρίζοντας τὰ πράγματα εἶχε μεγάλην ἱστορικὴν σημασίαν τὸ γεγονός, ὅτι διὰ νὰ δαεισθῇ τὸ Ἑλληνικὸν Δῆμος εἰς τὴν ξένην χρηματογοράν, ἀπαιτεῖτο ἡ ἐγγύησις τῆς ἔθνης Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἡ δὲ ἐξέυρεσις δαειῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, εἶδει νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τῆς Τραπεζῆς ταύτης, διότι ἐκ τῶν θυρίδων τῆς ἐστῆλλετο τὸ σῆμα τῆς ἐθνικῆς ἀνάγκης διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο πιστευτὸν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

4) Η ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΥΣ ΜΟΝΟΝ ΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΛΑΔΟΥΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ἀλλὰ ὁ καιρὸς παρέρχονται. Αἱ συνθηκαὶ μεταβάλλονται καὶ αἱ ἀντιλήψεις τῶν ἀτόμων, τῶν κοινωνιῶν γενικῶς ὑφίστανται ἐπιδράσεις καὶ ροπὰς καὶ εἰς τῆς περιπτώσεις ἡ μνήμη μᾶς ἐγκαταλείπει.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἐτελείωσαν οἱ Βαλκανικοὶ πόλεμοι καὶ ἡ Μικρασιατικὴ ἐκστρατεία, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἔθνη Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος τῶς προσέφερε καὶ τῶς θυσίας ὑπέστη καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐξηπλώθη περισσότερο, ἐτέθη ἐπὶ τάπητος τὸ θέμα τῆς ἀναμορφώσεως τῆς οἰκονομίας ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν συγκροτῶν τότε μεθόδων καὶ κατισχύσεν ἡ ἔθνη τῆς διαχωρίσεως καὶ ἐν Ἑλλάδι τῶν φορέων τῆς πιστεως, ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς ἀρχῆς τῆς ἐξειδικεύσεως τῶν κυριωτέρων πιστωτικῶν τομέων, ὥστε αὐτὴ νὰ παραμείνῃ μετ' ἡμῶν τῆς βιομηχανικῆς καὶ ναυτικῆς πίστιν.

Ἐπρόκειτο δηλονότι νὰ ἀποσχισθῇ ἐκ τῆς ἔθνης Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τὸ ἐκδοτικὸν προνόμιον, ἡ Κτηματικὴ Πίστις καὶ βραδύτερον ἡ Ἀγροτικὴ Πίστις, ὡς ἀποτελοῦντα ἰδίους διαχωριστικὸς τομεῖς.

Πρὶν ἢ ἀποφασισθῇ ἡ ἴδρυσις ἐκάστης τῶν κατὰ τὰ ἄνω Τραπεζῶν, ἐξ ὅσων γνωρίζομεν, ἐγένετο μακρὰ συνεννοήσις ἐκ μέρους εἰδικῶν προσωπικότητων, εἰς τὰς ὁποίας συνεννοήσις μετέχευε μὲ π ρ ο - ἔ χ ο υ σ α ν γ ν ὠ μ ῆ ν, ἡ ἔθνη Τράπεζα, τὰ δὲ περιστασια τῶν συνεννοήσεων ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν τῶν ἀρμοδιῶν καὶ μετὰ μακρὰν μελέτην, συναινεστικῶς καὶ τῆς ἔθνης Τραπεζῆς, ἰδρύθησαν αἱ ἐπὶ μέρους Τραπεζαί, ἀφῆθησαν πολλὰν προνομίαν εἰς τὴν γρηγορὰν Μητέρα «ἔθνη Τραπεζῶν τῆς Ἑλλάδος», ἵνα αὐτὴ συνεχίσῃ τὰ πεπραγμένα τῆς, χωρὶς νὰ ὑποστῇ ἀκρωτηριασμόν.

5) ΗΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ ΝΑ ΣΥΝΑΝΤΗΘΩΣΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ

Τοιαύτη περίπτωσις ἦτο ἡ συνθεσις τῶν Τραπεζῶν ἐν Ἑλλάδι μέχρι τῆς δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, αἱ συνετείας τοῦ ὁποίου ὑπῆρξαν ἰδιαιτέρως καταστρεπτικαὶ διὰ τὴν Χώραν μας.

Δὲν εἶναι μόνον τὰ ἀνθρώπινα θύματα, ἡ ἀπώλεια τῶν ὁποίων ἀφῆκε βαθεῖαν χαραγὴν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων, μὴδὲ αἱ παντοειδεῖς ὑλικαὶ κα-

ταστροφαί, πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ὁποίων τόσα ὑπέφερον ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἀλλὰ ὁ θανάσιμος τραυματισμὸς τῆς πίστεως εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος οὐσιαστικῶς παρήμποδισε τὴν ταχείαν ἀνασυγκρότησιν τῆς Χώρας μας καὶ συνέτειλε εἰς τὴν παράτασιν τῆς κακοδαιμονίας μας, ὥστε αὐτὴ, εἰς τῆς περιπτώσεις, νὰ ὀδηγῆται εἰς ἐπαιτείας.

Ἦτο ἐπόμενον, τὸ ἴδρυμα τοῦτο, στερηθὲν τὸν πόρον τοῦ ἐκ τοῦ ἀποταμιευτικοῦ κεφαλαίου, νὰ ὑποστῇ τὰς συνετείας τῆς ἐθνικῆς καταστροφῆς καὶ ἀγωνιζόμενον ματαίως πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς πίστεως, νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειαν τῆς ἐκδοτικῆς μηχανῆς, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιζήσῃ, ἀνταποδίδου, ἐν καιρῷ, μετ' ἡμῶν τῶν, εἰς τὸ ἔθνος τὴν παρασχεθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ βοήθειαν.

Ἀλλὰ ἡ Κεντρικὴ Τράπεζα, ἐπωφεληθεῖσα τῆς εὐκαιρίας, καὶ γεραίρουσα ἑαυτὴν διὰ τὴν ἐκδοτικὴν τῆς μηχανῆν, βασιμῶς παρεξέλιξε ἐκ τῆς κυρίως ἀποστολῆς τῆς καὶ πρὸς στυγίην, διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν τε παντοειδῶν ἐργασιῶν τῆς καὶ τοῦ δικτύου τῆς, ἔθετε ἐκτοδῶν τὰ λοιπὰ πιστωτικὰ ἴδρυματα καὶ ἰδιαιτέρως τὴν ἔθνη Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπιδείκνυε ἐπιμόνας τὸ ἐκδοτικὸν ἴδρυμα πρὸς τὴν Κορωνίδα τῆς Πιστεως τὴν ἀνάγκην ὑπάρξεως ἰδίων διαθεσίμων, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ προσέλευσις καταθέτου ἀπέτελε ἐν τῷ οὐσίᾳ ὄβριον.

Ἦς ἐπόμενον, ἐσημειώθησαν, τότε, αἱ πρώται δυσχερεῖαι διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ ἔθνη Τέμενος τῆς Πιστεως καὶ ἀντὶ τὸ Κράτος νὰ συγκινηθῇ καὶ νὰ σπεύσῃ πρὸς βοήθειαν τῆς, ὥστε νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς προσωρινῆς δυσχερείας τῆς, ἐβιάσθη νὰ δώσῃ τὴν χειροτάτην ἴσιν καὶ συνεχώνουσε τὴν εὐεργετιὰν τοῦ Τραπεζῶν πρὸς τὴν τῶς Τραπεζῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία μόνον ἄραρος τῆς προσέφερε, ἐκ τῆς συνεχώνουσε ἐξῆλθεν περισσότερο ἐξῆλθον τῆς ἔθνης Τραπεζῆς, εἰς τὸν περὶ τῆς ἀπαιτήσεως ἀπεδείχθη.

Τὸ τί ἐπικολοῦσθαι, εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς Ἑλληνας, ἀρκεῖ μόνον νὰ σημειωθῇ, ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐπίσημον Κράτος ἀνεγνώρισεν, ὅτι ἡ συνεχώνουσι τῆς ἔθνης Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ὑπῆρξεν «ἀτυχὲς σχέδιον».

6) Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΔΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΑΝΕΒΙΩΣΕ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΚΑΙ ΚΑΤΕΣΤΗΣΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

Παρὰ ταῦτα ὅμως, ἡ ἔθνη Τράπεζα, ὑπὸ τὴν νῦν πεφωτισμένην Διοίκησιν τῆς, ἐπέπειρε τὸν δρόμον τῆς καὶ, συνεπῆς πρὸς τὰς παραδόσεις τῆς, ἠγωνίσθη ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ ἔθνης τῶν Ἑλλήνων.

Βλέπομεν, οὕτω, νὰ ἐκδηλοῦται, ἐν τῶς ὀλίγοις χρόνοις, τὸ τεράστιον εἰς ἀπόθεμα δυναμικὸν τῆς ἔθνης Τραπεζῆς, νὰ συλλεμβῶνται τοῦτο ἐγκαίρως τὸ νόημα τῆς ἰδιωτικῆς ἀποταμιεύσεως καὶ νὰ πραγματοποιηθῇ αὐτὸ ἐν τῶς συντόμου χρονικοῦ διαστήματι, καθιστῶν οὕτω πραγματικότητά τὸ μέχρι πρότινος «ὄνειρον τῶν Ἑλλήνων» τῆς ἀναβιώσεως τῆς πιστεως, καὶ παρέχον εἰς τὴν Πολιτείαν τὸ «θεῖον δῶρον» τῆς σταθεροποιήσεως καὶ τῆς χρηματικῆς ἐπαρκείας.

Ὁῦτω πως ἡ ἔθνη Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἐκτός τοῦ ὅτι κατέστη αὐτοδύναμος, ἀπέδειξε εἰς τὸ Πανελλήνιον καὶ τὸν κόσμον ὀδὸν ὅτι, παρὰ τὰ ἀντιθέτως ὑποστηριχθέντα ἐκ μέρους τῶν ἐπίσημων χειλέων τῆς Πολιτείας, εἶναι τεράστιος καὶ διώσιμος Ὄργανισμός, τὰ περιουσιακά στοιχεία τοῦ ὁποῖου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προσορθωθῶσι, λόγω ἀκρίβως τῶν ἰκανοτήτων τῆς καὶ τῆς γὰρ ἑπιχορηγίας τοῦ λαοῦ πρὸς αὐτήν.

Ποῦ λοιπὸν εὐρίσκαται ἡ ἐλλειμματικότης τῆς Τραπεζῆς ταύτης καὶ ποῦ ἡ δὴθεν ἀνυπαρξία κεφαλαίων, ὅταν αὐτὴ εἰς βραχὺ διάστημα συνεκέντρωσε τόσα ἀδρανῶντα κεφάλαια, ὥστε ἦν νὰ γεννάται δι' αὐτὴν καὶ τὴν Πολιτείαν τὸ πρόβλημα τῆς χρησιμοποίησεως τῶν;

7) ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΤΟΡΓΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΑΣ ΣΚΕΨΕΘΩΝ ΜΕ ΑΒΕΒΑΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

Διὰ πάντα ταῦτα τὸ ἔθνος θὰ ἔπρεπε μετ' εὐλαβείας νὰ συμπεριφέρηται πρὸς τὴν ἔθνη

Τράπεζαν, ἐπιδιώξῃ τῆς ὁποίας εἶναι ἡ εὐμερία τοῦ καὶ οὐκ ἡ ἰδική τῆς. Ἀντὶ τοῦτο καθημερινῶς πληροφοροῦμεθα καὶ νέας ἐνεργείας, αἰτινες κατατείνουσι πρὸς ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν. Εἰς τὴν ἰκανοποίησιν ἴσως προσωπικῶν φιλοδοξιών, ἀνεξαρτήτως τῆς φθορᾶς τοῦ ἔθνης Τέμενος τῆς Πιστεως, καὶ εἰς πιστωτικὸς πειραματισμοὺς ἀφιθόλου ἀποτελέσματος, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ οἰκονομία τῆς Χώρας μας δὲν ἀντέχει.

Καὶ ἐνῶ πανηγυρικῶς διακηρύσσεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξειδικεύσεως τῶν Τραπεζῶν, ἐν τῇ πραγματικότητι ἀκολουθεῖται ἀσταθῆς πιστωτικὴ πολιτικὴ, διότι ἡ μὲν Κτηματικὴ Τράπεζα ἐνισχύεται διὰ τῆς χορηγίας θύμωσιν δανείων, ἀν καὶ αὐτὴ ἰδρύθη διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς Κτηματικῆς Πιστεως, ἡ δὲ Κεντρικὴ Τράπεζα κατῆλθεν εἰς τὸν συναγωνιστικὸν στίβον καὶ ἀσκέει παντοειδῆ πίστιν, ἐγκαταλείψασα τὸν ἀρχικὸν καὶ βασικὸν προορισμὸν τῆς, ὡς Τραπεζῆς τῶν Τραπεζῶν.

Ἐκτός τούτου, ἡ ἐπίσημος Πολιτεία, παραβλέπουσα τὰ ἀνωτέρω καὶ τὰς προσηγομένας καταστροφὰς καὶ μὴ συνετιζομένη ἐκ τοῦ κακοῦ τῆς συνεχώνουσε, παρὰ τὰς ἀστυχομένους ἀντιρρήσεις περὶ δημιουργίας ἀφορήτου τραπεζικοῦ κόστους, ἀπέφασιν, ὡς ἰδρυθῆ ἔν Ἑλλάδι ἰδιαιτέρως ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ο.Χ.Ο.Α., ὅπερ σημαίνει ἀφαίρεσιν τῆς Βιομηχανικῆς Πιστε-Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς, διὰ τῆς ὡς ἐκ τῆς ἔθνης Τραπεζῆς, ἥτις, ὡς γνωστόν, διὰ τὴν μελέτην τοῦ κλάδου τούτου, τὴν ἐξειδίκευσιν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς καὶ τὴν μέχρι τοῦδε ἀσκήσιν αὐτοῦ εἶχε ὑποστῆ τεραστίας δαπάνας.

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι, καὶ τὴν τελευταίαν στιγμὴν, τὸ ἀνακύψαν θέμα θὰ τύχῃ προσεκτικώτερας μελέτης, διότι ἄλλως, μετ' οὐ μὲν, θὰ ἐυρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκη νὰ ὁμολογήσομεν τὴν ἐφαρμογὴν καὶ νέου, ἐκτός τῆς συνεχώνουσε «ἀτυχῶς σχεδίου» ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην τὸ σχέδιον τοῦτο θὰ εἶναι περισσότερο καταστρεπτικὸν διὰ τοὺς πάντας καὶ αἰ εὐθῆναι βαρύνταται.

Ὀϊανδήποτε ὅμως ἐξέλθῃ καὶ ἂν λάβῃ τὸ θέμα τῆς ἰδρυσεως ἰδιαιτέρως Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς, ἡ ἐυεργετὶς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνης ἔθνη Τράπεζα δύναται ὑπερφάνως νὰ στραφῇ πρὸς αὐτὸ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν πικρίαν τῆς διὰ τὴν παντοειδῆ κακομεταχειρίσιν τῆς, καθ' ἣν ἐποχὴν αὐτὴ διεξήγε τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς ἐπιβιώσεως τῆς καὶ θὰ εἶδει νὰ τύχῃ ἰδιαιτέρως περιθάλψεως καὶ προσοχῆς.

8) Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ Ο.Χ.Ο.Α. ΚΑΤ' ΑΝΑΓΚΗΝ ΘΑ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΝ ΚΟΣΤΟΣ

Ὅπως ἴδωμεν, πιστεύομεν, ὅτι ἡ ἔθνη Τράπεζα μετ' ἡμῶν τῆς λαμπρᾶν τῆς παραδόσιν, τὴν τελείαν ὀργάνωσιν καὶ τὴν κτηθεισαν πείραν τῆς, κειμένη δέ, ἐξ ἄλλου, μακρὰν τῆς ἐπιδιώξεως ἐπιχειρηματικῶν κερδῶν, καὶ ἐκ λόγων παραδόσεως ἀλλὰ κυρίως λόγω τῆς καταπιστεως τῶν μετοχῶν τῆς μεταξὺ πολυαριθμῶν μετόχων, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων τυγχάνουν Νομικὰ Πρόσωπα καὶ εὐαγῆ ἴδρυματα, θὰ ἠδύνατο ἀποτελεσματικῶς νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας, ἐάν τῆς ἀναθεθῆ ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἡ ἐνάσκησις τῆς Βιομηχανικῆς Πιστεως.

Τὰ ὑποστηριζόμενα ἀρμοδίως, ὅτι ὁ Ο.Χ.Ο.Α. καὶ ὑπὸ τὴν νέαν του μορφήν δὲν θὰ συνετέλεσε εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ τραπεζικοῦ κόστους, λόγω δὴθεν χρησιμοποίησεως μικροῦ ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων, νομιζομεν, ὅτι δὲν δύναται βασίμως νὰ εὐσταθήσων, ἐπικαλούμεθα δὲ πρὸς τοῦτο τὸ προηγουμένον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἥτις, ὡς γνωστόν, ἤρρισε τὰς ἐργασίας τῆς μετὰ 430 ὑπαλλήλους, διὰ νὰ φθάσῃ σήμερον τοὺς 3.564.

Ἐπὶ τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς εὐκότατον δὲ ἦτο νὰ ἀναθεωρηθῶσιν αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις καὶ νὰ ἐξετασθῇ ἐξ ὑπαρχῆς τὸ ὄλον θέμα, ἵνα μὴ, ἄλλως, ἀντιμετωπισθῶσι μεταγενεστέρως νέα οἰκονομικὰ προβλήματα εἰς τὴν Χώραν μας, ἢ ἀποκατάστασις τῶν ὁποίων θὰ ἀπαιτήσῃ σοβαρὰς θυσίας.

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΣΧΗΝ ΜΑΣ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΣ. - ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ

Τὴν 9ην Ἰανουαρίου ἔλαβε χώραν ἐν τῇ Λέσχῃ μας ἡ καθιερωθεῖσα ἑορτὴ γιὰ τὸ κόψιμο τῆς πίττας. Εἰς τὴν ἑορτήν παρήσθησαν οἱ Ὑπουργοὶ κ.κ. Π. Παπαληγοῦρας (Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας) καὶ Λεων. Μπουρνιας (Ἐργασίας), ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας κ. Κ. Χρυσανθόπουλος, ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς μας κ. Βασ. Κυριακόπουλος καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς κ. Ἰωάν. Παρασκευόπουλος. Ἐπίσης παρήσθησαν οἱ Διευθυνταὶ Τραπεζῆς κ.κ. Περ. Μαρτινάκης, Στ. Κοποπούλης, Νικ. Κορογιαννάκης, Ἀθ. Καρωτάκης, Π. Εὐ-

κ.κ. Διοικητὴς διὰ τὴν παρουσίασιν των εἰς τὴν ἑορτήν, ἀνερωθεῖσα ἑορτὴ γιὰ τὸ κόψιμο τῆς πίττας. Εἰς τὴν ἑορτήν παρήσθησαν οἱ Ὑπουργοὶ κ.κ. Π. Παπαληγοῦρας (Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας) καὶ Λεων. Μπουρνιας (Ἐργασίας), ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας κ. Κ. Χρυσανθόπουλος, ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς μας κ. Βασ. Κυριακόπουλος καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς κ. Ἰωάν. Παρασκευόπουλος. Ἐπίσης παρήσθησαν οἱ Διευθυνταὶ Τραπεζῆς κ.κ. Περ. Μαρτινάκης, Στ. Κοποπούλης, Νικ. Κορογιαννάκης, Ἀθ. Καρωτάκης, Π. Εὐ-

κ.κ. Διοικητὴς διὰ τὴν παρουσίασιν των εἰς τὴν ἑορτήν, ἀνερωθεῖσα ἑορτὴ γιὰ τὸ κόψιμο τῆς πίττας. Εἰς τὴν ἑορτήν παρήσθησαν οἱ Ὑπουργοὶ κ.κ. Π. Παπαληγοῦρας (Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας) καὶ Λεων. Μπουρνιας (Ἐργασίας), ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας κ. Κ. Χρυσανθόπουλος, ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς μας κ. Βασ. Κυριακόπουλος καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς κ. Ἰωάν. Παρασκευόπουλος. Ἐπίσης παρήσθησαν οἱ Διευθυνταὶ Τραπεζῆς κ.κ. Περ. Μαρτινάκης, Στ. Κοποπούλης, Νικ. Κορογιαννάκης, Ἀθ. Καρωτάκης, Π. Εὐ-

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 31^{ης} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1957

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΤΑΜΕΙΟΝ	11.411.95
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ:	
Λ)σμός Νο 430.005 «Συλλόγου»	119.054.10
» 481.387 «Εστιατορίου»	43.—
ΧΡΕΟΓΡΑΦΑ	
Υπόλοιπον τῆ 31)12)56	1.241.335.—
Αγορά 190 Μετοχῶν Ε.Τ.Ε.Α.	138.096.—
Προκύψασα διαφορά ἐξ ἀναγωγῆς χρεογρ. εἰς τιμὴν 31.12.57	310.669.—
ΑΚΙΝΗΤΑ	
Ὁδὸς Ροῦσσελτ 60 (5ος,6ος ὄροφος)	1.—
Ἐν Σπέτσαις ἐκ κληροδ. Δ. Μπούμπουλη	18.506.20
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	
Υπόλοιπον τῆ 31.12.56	10.000.—
Αγοραὶ ἔτους 1957	6.553.—
Μείον: Ἀποσβέσεις χρήσεως 1957	6.553.—
ΕΠΙΠΛΑ ΚΑΙ ΣΚΕΥΗ (ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ)	
Υπόλοιπον τῆ 31.12.56	51.000.—
Προσθήκαι ἔτους 1957	17.573.65
Μείον: Ἀποσβέσεις χρήσεως 1957	17.573.65
ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ	
Ὁφειλαὶ Ὑπαλλήλων Συλλόγου καὶ Ἐστιατορίου	6.870.—
Ὁφειλαὶ Μελῶν Συλλόγου	13.070.—
Ὁφειλαὶ Τρίτων	12.694.—
Τρόφιμα καὶ Μετρητὰ Ἐστιατορίου	5.000.—
Προκαταβολαὶ εἰς Δικηγόρους διὰ μῆνυσιν κατὰ Ἡλιάσκου	35.000.—
ΣΥΝΟΛΟΝ	1.972.750.25

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ	
Υπόλοιπον τῆ 31.12.56	1.598.066.25
Προκύψασα διαφορά ἐξ ἀναγωγῆς χρεογράφων	
χρήσεως 1957	310.669.—
Πιστωτικὸν Ὑπόλοιπον χρήσεως 1957	5.561.50
ΣΥΝΟΛΟΝ	316.230.50
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ	
ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ	43.—
Τόκοι καταθέσεων λογαριασμοῦ 481.387	
Πιστωτικὰ ὑπόλοιπα ὑπὲρ διαφόρων Ἀσφαλ)κῶν Ὁργ)σμῶν	23.410.50
Πρόβλεψις ἀποσβέσεως προκαταβολῶν διὰ μῆνυσιν Ἡλιάσκου	35.000.—
ΣΥΝΟΛΟΝ	58.410.50
ΣΥΝΟΛΟΝ	1.972.750.25

Οἱ Ἐλεγκταὶ
ΑΛΕΞ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
ΠΑΝΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ἐντεταλμένος Σύμβουλος
ΕΜ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Λογιστὴς
ΧΑΡΙΛ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΕΣΟΔΑ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ 31^{ης} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1957

ΕΞΟΔΑ:	
ΦΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΥ	23.224.—
ΕΣΟΔΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ:	
Μισθοδοσία πρ)κού Συλλόγου	129.550.—
» Ἐστιατορίου	17.497.05
Ἐκτακτα πρ)κού	19.345.—
Καταβολαὶ εἰς Ι.Κ.Α.	31.915.—
Συντήρησις Ἀκινήτων	11.358.—
» Ἐπίπλων καὶ Σκευῶν	6.554.50
Υδρευσις καὶ καθαριότης Κατ)τος	6.315.80
Φωτισμὸς Κατ)τος	31.568.20
Θέρμανσις Κατ)τος	6.230.50
Υλικὸν Γραφείου - Ἀνακοινώσεις - Ἐντυπα	18.695.—
Ταχ)κά - Τηλ)κά	10.465.60
Συνδρομαὶ Τηλεφῶνων	15.689.85
Ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ	8.407.—
Βοηθήματα - Φιλοδωρήματα	2.878.50
Ἐξοδα Μορφώσεως	10.355.—
» ἑορτῶν καὶ Ψυχαγωγίας	18.336.—
» Συνελεύσεων καὶ Ἀρχαιρεσιῶν	47.928.60
» Ἀντιπροσωπειῶν Ὑπ)των	25.272.90
» Δικῶν καὶ Ἀμοιβῶν Δικηγόρων	4.275.20
» Ἐστιατορίου	3.416.20
Δημοσιεύσεις	20.455.—
Διάφορα ἔξοδα	18.992.30
Ἐκδόσις 2 τευχῶν (περὶ Ο.Χ.Ο.Α. κλπ.)	52.755.70
ΣΥΝΟΛΟΝ	518.256.90
Δαπάναι ἐκδόσεως ἔφημ. «Τραπεζιτικὴ»	52.294.—
Ἐξοδα Συνδικαλιστικῶν Ἀγῶνων	24.317.—
Βοηθήματα εἰς Σεισμοπλ. Συν ἀδελφούς	66.000.—
ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ:	
Εἰσφοραὶ ὑπὲρ Ἐργατικῆς Ἐστίας	2.892.30
Πρόβλεψις ἀποσβέσεως Πρ)κ)λῶν διὰ μῆνυσιν κατὰ Ἡλιάσκου	35.000.—
ΣΥΝΟΛΟΝ	40.862.65
ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ:	
ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΝ ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΛΟΓ)ΣΜΟΝ «ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ»:	
1. Προκύψασα διαφορά ἐξ ἀναγωγῆς χρεογράφων 1957	310.669.—
2. Πιστωτικὸν Ὑπόλοιπον χρήσεως 1957	5.561.50
ΣΥΝΟΛΟΝ	316.230.50
ΣΥΝΟΛΟΝ	1.079.077.35

ΕΣΟΔΑ	
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΩΝ	557.401.10
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ	200.000.—
ΤΟΚΟΙ - ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΑ - ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ:	
Τόκοι λογαριασμοῦ Νο 480.005	6.298.—
Μερίσματα Χρεογράφων μας	4.709.25
ΣΥΝΟΛΟΝ	11.007.25
ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ:	
Προκύψασα διαφορά ἐξ ἀναγωγῆς χρεογρ. χρήσεως 1957	310.669.—
ΣΥΝΟΛΟΝ	1.079.077.35

Οἱ Ἐλεγκταὶ
Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
Π. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ἐντ. Σύμβουλος
ΕΜ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Λογιστὴς
Χ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΠΡΟ-Υ-ΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1958

ΕΣΟΔΑ	
Φόροι	25.000
Μισθοδοσία προσωπικοῦ	180.000
Ἐκτακτα προσωπικοῦ	20.000
Καταβολαὶ εἰς Ι.Κ.Α.	35.000
Συντήρησις ἀκινήτων	10.000
» ἐπίπλων καὶ σκευῶν	10.000
Αγορὰ βιβλίων καὶ σκευῶν	10.000
Υδρευσις καὶ καθαριότης Καταστήματος	10.000
Φωτισμὸς Καταστήματος	30.000
Θέρμανσις Καταστήματος	10.000
Υλικὸν Γραφείου - Ἀνακοινώσεις - Ἐντυπα	20.000
Ταχ)κά - Τηλ)κά	10.000
Συνδρομαὶ τηλεφῶνων	20.000
Ἐφημερίδες καὶ Περιοδικὰ	10.000
Βοηθήματα - Φιλοδωρήματα	10.000
Ἐξοδα μορφώσεως	20.000
» ἑορτῶν καὶ ψυχαγωγίας	20.000
» Ἐστιατορίου	20.000
» Συνελεύσεων καὶ ἀρχαιρεσιῶν	50.000
» Ἀντιπροσωπειῶν Ὑπ)των	30.000
» Δικῶν καὶ ἀμοιβῶν δικηγόρων	30.000
» Συνδικαλιστικῶν ἀγῶνων	20.000
Δημοσιεύσεις	20.000
Ἐκδόσις Τραπεζιτικῆς	50.000
Διάφορα ἔξοδα	30.000
ΣΥΝΟΛΟΝ	Δρχ. 700.000

ΕΣΟΔΑ	
Συνδρομαὶ καὶ δικαιώματα ἐγγραφῆς Μελῶν	500.000
Τόκοι καὶ Μερίσματα	50.000
Οικονομικὴ ἐνίσχυσις Διοικήσεως	150.000
ΣΥΝΟΛΟΝ	Δρχ. 700.000

ΓΝΩΜΕΣ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΜΑΣ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Υπεγράφησαν και κοινοποιούνται αι παραγωγαι και προσυζητήσεις Λογιστών Α'. από 1ης Ιανουαρίου και 1ης Ιουλίου 1957. Από της προσεχούς εβδομάδος θα αρχίση η κρίσις των Υπομηματάρχων διά των βαθμών Τμηματάρχου Β' και Ακολούθως των Τμηματάρχων Β'. Τοιουτοτρόπως εντός του Φεβρουαρίου, η το πολύ μέχρι μέσων Μαρτίου, κλείνει ο κύκλος των παραγωγών 1957. Προηγουμένως όμως, βεβαιούται ότι διά λάθη χώραν η κρίσις των Υπολογιστών Β', οι οποίοι επέτυχον εις τον τελευταίον παραγωγικόν διαγωνισμόν και έχουν σειράν παραγωγής διά των βαθμών Υπολογιστού Α'. την 1ην Ιανουαρίου η την 1ην Ιουλίου 1957. Έξ άλλου εδόθη υπόσχεσις ταχίστης τακτοποιήσεως του ζητήματος της VALEUR των μετααγώντων επί 'Ηλιάσκου έξ Εισπρακτών, καθώς και της εις ένιους των Τμηματάρχων Α'. καθυστερουμένης VALEUR, ως επίσης και της τακτοποιήσεως του θέματος των άσθενών. Τοιουτοτρόπως πάντα όσα η Διοίκησις είχε υποσχεθί διά το 1957 θέλον πραγματοποιηθή. Έν τώ μεταξύ το θέμα της τροποποιήσεως του 'Όργανισμού διά την επαναφοράν της προσυζητήσεως 15% εις τους Υπολογιστάς μετά διετή ευδοκίμον υπηρεσίαν και εις τους Λογιστάς Β'. μετά τριετή ευδοκίμον υπηρεσίαν ευρίσκειται εις άριστον σημείον, διαδιδασθέν, ευθύς άμα τη έγκρίσει της τροποποιήσεως υπό του Γεν. Συμβουλίου της Τραπεζής, εις το άρμόδιον Υπουργείον οσωπικού.

ΕΥΤΥΧΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Η ταχίστη και πολιτισμένη εξυτηρήσις των άπομάχων Συναδέλφων ειλικυσε το ενδιαφέρον του Διοικητού κ. Βασ. Κυριακοπούλου. Πράγματι εδόθησαν εκ μέρους του έντολου πρὸς τὰς άρμόδιας Υπηρεσίας, Έπιθεωρηται δὲ της Τραπεζής παρηκολούθησαν την πληρωμήν των συντάξεων και έδωσαν οδηγίας άξιόπρεπτος μεταχειρίσεως των συνταξιούχων, ως και άπλουστεύσεως των διατυπώσεων. Σημειούμεν το γεγονός με ιδιαίτερον ίκανοποίησιν. Ουδέποτε και ουδένα πρέπει να άπολείπη ο σεβασμός πρὸς τους άπομάχους. Είναι τουτο ιερὸν καθήκον. Καί ο κ. Διοικητής διδιδει πρώτος το παράδειγμα.

ΤΟ ΚΤΙΡΙΟΝ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

Η γενομένη έορτη γιά το κόψιμο της πίττας έδειξε γιά όλην μία φορά πόσον είναι άκατάλληλον, άβολον και άσυγχρόνιστον το κτίριον της Λέσχης μας και πόσον επιτακτική είναι η ανάγκη να άποκτήσῃ ο Σύλλογός μας εύπρόσωπον οίκημα. Η παρούσα Δ. Έπιτροπή κατ' επανάληψιν ησχολήθη με το θέμα και κατόπιν του έπιδειχθέντος ενδιαφέροντος υπό του Διοικητού κ. Βασ. Κυριακοπούλου βασίμως έλπίζει ότι το ώραϊον αυτό όνειρον δύναται ταχέως να λάβη σάρκα και όστα, όπως όλοι το έπιθυμούμεν εκ βάσους καρδιάς.

ΛΕΣΧΗ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ιδιαίτερον ενδιαφέρον ο Πρόεδρος μας δεικνύει διά την πραγματοποίησιν του ώραϊου σχεδίου της έγέρσεως ίδιου κτιρίου διά την στεγασιν κοινής Λέσχης των Τραπεζικῶν υπαλλήλων της Συμπρωτεύουσας. Το θέμα συζητείται εκάστοτε κατὰ τὰς μεταβάσεις των Πρόεδρων η Μελών των Δ. Συμβουλίων των καθ' έκαστον Συλλόγων εις Θεσ)κην και διδιδονται πάντοτε υποσχέσεις άμερίστου βοηθείας. Ο Πρόεδρος μας το

και παρεπεμφθέν ηδη εις το Συμβούλιον Έπικρατείας, έπιζομένης της ύπογραφής του άπαιτούμενου Βασ. Διατάγματος έντός του Φεβρουαρίου. Παρολλήλως εδόθη έντολη της σχετικής προεργασίας ώστε εύθύς μετά την ύπογραφην να μη καθυστερήσῃ η κρίσις διά το εύδόκιμον της υπηρεσίας και συνεπώς να λάβη το ταχύτερον χώραν ο από 1.1.58 ύπολογισμός της προσυζητήσεως. Ός πρὸς την καθιέρωσιν του νέου συστήματος καταρτισμού των φύλλων ποιότητας, άποβλέποντος εις το να εξασφαλίξεται το ακριβοδίκαιον της κρίσεως δι' έκαστον υπάλληλον, διά την όποιαν, ευθύς άμα τη εισηγήσει μας, ο κ. Διοικητής εξεδήλωσεν ζωηρόν ενδιαφέρον, έιμεθα εις την ευχάριστον θέσιν να άνακοινώσωμεν ότι εδόθησαν διαταγαί άμέσου μελέτης και ταχίστης εφαρμογής της. Ός πρὸς την ολοκλήρωσιν όμως των παραγωγών 1956 εις τους άνωτάτους βαθμούς Συμπρωτόντων και Υποδιευθυντων, οι παλαιοι συνάδελφοι θα πρέπει να έχουν μικράν άκόμη ύπομνήν.

Τέλος, άπεφασίσθη όπως η κρίσις των Λογιστών Β', διά των βαθμών Λογιστού Α', δι' όσους συνεπλήρωσαν πενταετίαν την 1.1.58, ενεργηθί κατ' εξαίρεσιν, λόγω της μακράς παραμονής των εν τώ βαθμῷ, ευθύς άμα τη λήξει των παραγωγών 1957. Δέν έχομεν, παρὰ να εκφράσωμεν τὰς θερμάς μας ευχαριστίας πρὸς την Σεβαστήν Διοίκησιν διά το φιλοπάλληλόν ενδιαφέρον της, ως και πρὸς την Διεύθυνσιν Προ- εις το άρμόδιον Υπουργείον οσωπικού.

έθεσε πρὸ εξαμήνου ένώπιον της ΟΤΟΕ και έγένετο μακρά συζήτησις, ητις δυστυχώς δέν κατέληξε τότε εις άποτέλεσμα. Καιρός είναι να επανέλθῃ επί τάπητος το θέμα και εάν υπάρξῃ καλή διάθεσις, εύκολη είναι και η καλή λύσις. Διότι εν τή ένώσει η ισχύς.

ΟΡΘΩΣ «ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΝ»

Ό «Τραπεζικός Άγών» της Φεβρουαρίου, εις την όην σελίδα του, δημοσιεύει δηλώσεις του Προέδρου μας επί του θέματος του Ν.Δ. περί άπολύσεων, αι όποιαι αναγράφονται ως ακριβώς έλέχθησαν και είναι ακριβείς. Δέν είναι όμως ακριβές ότι αυται έγέγοντο άφοῦ ετέθη ύπ' όψιν του κ. Κ. Μελισσαροπούλου το έν σελίδι 5 του αύτου φύλλου σχολίον υπό το τίτλον «ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΝ», τίτλον ορθώς θεθέντα, διότι πράγματι το περιεχόμενον του έν λόγω πιστευτόν, και από ουδένα ορθοφρονούντα θα γίνη πιστευτόν, όχι μόνον διότι στηρίζεται εις άνακριβεστάτην πληροφορίαν, άλλα και διότι και τὰ εν αύτῷ άναφερόμενα ως λεχθέντα υπό του κ. Κ. Μελισσαροπούλου, εκ λογικής και μόνον συνεπείας, άποκλείεται να έλέχθησαν.

ΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΕΙΣ ΜΑΣ

Δι' όσους δέν άνεγνωσαν τὰς άνωτέρω δηλώσεις του Προέδρου μας, προβαίνομεν εις άναδημοσιεύσιν των: «Αι άποφεις του Συλλόγου Υπαλλήλων Ε.Τ.Ε. επί του θέματος του Ν.Δ. περί άπολύσεων είναι γνωσταί εκ του δημοσιευθέντος ύπομνήματος της 30/12/57, ύπομνήματος του όποιου την έκδοσιν προύκάλεσεν ο Σύλλογος Υπαλλήλων της τ. Τραπεζής Άθηνών διά της παρουσιάσεώς του εις την Έπιτροπήν

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ

Ό Διοικητής της Έθνικής Τραπεζής της Έλλάδος κ. Βασίλειος Κυριακοπούλος, δι' επιστολής του πρὸς τὰ Ταμεία Υγειας Έθνικής Τραπεζής και Τραπεζής Άθηνών, εκδηλώνει ζωηρόν το ενδιαφέρον της Διοικήσεως διά το έργον αύτῶν. «Η Διοίκησις της Τραπεζής», λέγει το κείμενον, «περιβάλλει με θερμήν στοργήν πάντας τους συνεργάτας της, τους έν ενεργεία και έν συντάξει, οι όποιοι εσθίριζαν και στηρίζουν διά των υπηρεσιών των το ίδρυμα και πρὸς τους όποιους έπί πλέον αισθάνεται και προσωπικούς δεσμούς συναδελφότητος».

Και συνεχίζει η επιστολή του κ. Διοικητού: «Πιστεύω, ότι η περιθάλψις των μελών της μεγάλης συναδελφικής μας οικογενείας δέν άρκει να είναι πλήρης, εάν δέν συνοδεύηται συγχρόνως από τόνον θερμού ένδιαφέροντος, ο όποιος έχει ευεργετικήν και θεραπευτικήν άκομή, πολλάκις, έπίδρασιν».

Το υπό του κ. Διοικητού εκ- Έξουσιοδοτήσεως της Βουλής.

«Το θέμα των άπολύσεων των υπαλλήλων της ΕΤΕΑ δέν δημιουργείται διά πρώτην φοράν τώρα. Υπάρχει άνοικτόν και άλεθρινον από το 1953 και έπληξε κυρίως τους υπαλλήλους της Έθνικής. Το υπό ψήφισιν Ν.Δ. έρχεται να κλείσῃ μίαν άνοικτήν πληγήν. Είναι ο άπαραιτήτος θερμοκαυστήρ, διά του όποιου άποκαθαίρεται η πληγή και θα επέλθῃ πλέον η θεραπεία ολοκλήρου του σώματος των έν τή ΕΤΕΑ εργαζομένων, προερχομένων εκ όμφότερων των Τραπεζών.

«Ευχώς έργον θα ήτο η επάνοδος όλων των άπολυθέντων, άλλ' εφ' όσον τουτο φοβούμεθα ότι είναι άνεφικτόν, θεωρούμεν άπάνθρωπον να διδόμεν ματαιάμας έλπιδος εις τους άπομακρυνθέντας συναδέλφους μας.

«Έχομεν τέλος, κατέληξεν ο κ. Μελισσαρόπουλος, λόγους να πιστεύωμεν ότι η Τράπεζα θα εξετάσῃ το θέμα των άπολυθέντων άνευ συντάξεως».

ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΟΜΙΛΟΥΝ

Από την «Τραπεζιτικήν» 30/12/57, σελ. 3: «Τοιουτοτρόπως, χάρις εις την επιμελειαν και τους κόπους των συναδέλφων κ. κ. Άθαν. Τσολάκη, Κώστα Παππά, Σωτ. Χάμφα, Άνδρ. Άθανασέλη, οίτινες άπεκάλυψαν την έν λόγω ύπόθεσιν κατά την θητείαν των ως μέλη του Δ. Συμβουλίου του Συλλόγου, ΩΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤ)ΣΜΟΥ, επετεύθη η συμπεφερότερα λύσις και άπεφύχθη σημαντική ζημία του Σ)σμου».

Από τον «Τραπεζικόν Άγών» 1/2/58, σελ. 1:

«Επί τή ίκανοποιητική, ως ηδη έγράψαμεν, λήξει της ύποθέσεως των κοσμηρίων του Προμηθευτικού Σ)σμου Έθνικής — Κτηματικής η «Τραπεζιτική» άπηύθυμεν ευχαριστίας εις τους κ. κ. Άθ. Τσολάκη, Κ. Παππά, Σ. Χάμφα και Α. Άθανασέλην διά την επιμελειαν και τους κόπους των. Εϊμεθα δέβαιοι ότι θα συμφωνήσῃ μεθ' ήμων η συνάδελφος ότι χάριτας όφείλομεν και εις το υπό τον κ. Γ. Θεόδωρου Δ. Σ. του Σ)σμου διά τον έπιδείξιον χειρισμόν της όλης ύποθέσεως και την αίσίαν λήξιν της».

Συμπέρασμα: Πάρτον στον γάμο σου, να σου πη και του χρόνου».

δηλωθέν ένδιαφέρον, ορθότατα τοποθετημένον ψυχολογικός, δέν είναι πλατωνικό. Διότι ο κ. Διοικητής ζητεί διά της επιστολής του να τηρήται ένήμερος παντός σοβαρού περιστατικού, το όποιον σημειούται εις την υγειαν των έν λειτουργία και συντάξει λειτουργών του ίδρυματος και των μελών των οικογενειών των, τουτο δ' επί σκοπῷ «να καθίσταται και προσωπικός χρησιμος».

Αι εκδηλώσεις αύται του κ. Διοικητού, τόσον πρόθυμοι, αυθόρμητοι και «συναδελφικοί», ευρίσκουν βαθείαν άπήχσιν εις την ψυχην των συναδέλφων, οι όποιοι αισθάνονται, ότι έπανευρίσκουν την θέσιν των εις τους κόλπους ένός στοργικού ίδρυματος, θέσιν την όποιαν μία άλόγιστος και καταστροφική λαίλαψη επεζήτησεν παντί τρόπον να κλονίσῃ.

Και τι πλέον: μαρτυροῦν τον από μέρους της Διοικήσεως της Τραπεζής σεβασμόν του παράγοντος «εργασίας», ο όποιος γνωρίζει πάντοτε να άναγνωρίζῃ και να άνταποδίδῃ.

ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

Διά της ύπ' αριθμ. 1026) 8.11.57 άποφάσεως της Νομισματικής Έπιτροπής δημοσιεύσις εις το ύπ' αριθ. 240) 25.11.57 φύλλον της Έφημερίδας της Κυβερνήσεως, η ΕΛΛΗΝΟ—ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε. ετέθη υπό έκκαθάρισιν.

«Ηδη της εκκαθαρίσεως ευρισκομένης έν εξελίξει, άπελύθη το ήμισυ του Προσωπικού της έν λόγω Τραπεζής, του ύπολοίπου ήμισεως ευρισκομένου υπό άπόλυσιν.

Διά της θέσεως υπό έκκαθάρισιν της έν λόγω Τραπεζής, δεκα τέσσαρες (14) πεπειραμένοι υπάλληλοι ευρίσκονται κυριολεκτικώς εις τον δρόμον και ισάριθμοι οικογένεια αντιμεταπίζουν το φάσμα της Πείνης, παρ' όλας τὰς εκκλήσεις των πρὸς τους άρμόδιους.

Πρέπει το ταχύτερον να ληφθούν ριζικά μέτρα διά την άπορρόφσιν των άπολυθέντων συναδέλφων εις άλλας υπηρεσίας, ύπουργεία, οργανισμούς, διά να μη προκλήσῃ κοινωνικόν πρόβλημα, άλλα και διά να μη άχρηστευθῃ η πολύτιμος διά το κοινωνικόν σύνολον πείρα και ίκανότης δεδοκιμασμένων υπαλλήλων.

ΣΥΜΦΩΝΟΥΜΕΝ

Το κύριον άρθρον του «Τραπεζικού Άγώνος» της 1ης Φεβρουαρίου, υπό τον τίτλον «Ας θέσωμεν τὰς χείρας μας εις τον τύπον των ήλων», μας ευρίσκει συμφώνους εις τὰ ύπ' αύτου ύποστηριζόμενα και έπί πλέον συγχαίρομεν τον άγνωστόν μας άρθρογράφον διά την λιτότητα και άδρότητα του ύφους και διότι ορθώς συνέλαβε την ουσίαν των θεμάτων του Τραπεζιτοπολιτικού Κλάδου, τὰ όποια συνοψίζονται εις δύο: 1) Μισοδοτικόν και 2) Άσφαλιστικόν.

ΟΙ ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΟΙ

Ό Θάνατος άφήρπασεν εκλεκτούς συναδέλφους, εκ των άπομάχων: Τον ΑΙΜΙΛΙΟΝ ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΝ, τον ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΦΙΝΤΙΚΑΚΗΝ, τον ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΝ ΙΩΑΝΝΙΔΗΝ (τόν Πατράν). Άποχωρήσαντες προώρως εκ της υπηρεσίας της Τραπεζής, άπεχώρησαν προώρως και εκ της ζωής και ίσως η πικρία και ο μαρσμός εκ του πρώτου να επεταχύναν και το δεύτερον. Η Τραπεζική μας οικογενεια πενθεί διά την άπώλειαν εκλεκτών συναδέλφων, των όποιων η άνάμνησις τάς παραμείνη ζωηρά εις τὰς καρδιάς μας.

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΣΤΕΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΔΕΔΥ - ΟΤΟΕ - ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ

Κατόπιν επανειλημμένων επαφών μεταξύ των έν προσώπων της ΑΔΕΔΥ, της ΟΤΟΕ και των συνδικάτων Κοινής Ωφελείας, άπεφασίσθη η στενή συνεργασία των πρὸς άνύψωσιν του βιοτικού επιπέδου των υπαλλήλων, το όποιον δωδεκαετίαν όλην μετά την λήξιν του πολέμου παραμένει δυσαναλόγως χαμηλόν έν Έλλάδι. Είναι προφανής η ύψιστη σημασία της συμφωνηθείσης συνεργασίας. Δημιουργείται ούτω ένα σημαντικόν δυναμικόν, το όποιον είναι βεβαίον ότι θ' άποτελέσῃ ένα ισχυρόν όπλον εις χείρας της υπαλληλικής τάξεως, διεκδικούσης τὰ καταπατημένα δικαιώματά της.

Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΥ

ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΗΣ Ο.Τ.Ο.Ε. ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ

Το Έκτελεστικόν Συμβούλιον της ΟΤΟΕ έπεσκέφθη τον Μακαριώτατον Αρχιεπίσκοπον Άθηνών και πάσης Έλλάδος κύριον Θεόκλητον, πρὸς τον όποιον ο κ. Κ. Μελισσαρόπουλος ανέπτυξε το θέμα του μεταπολεμικού εορτολογίου, διά το όποιον εκρίθησαν εργάσιμοι μεγάλοι θρησκευτικοί εορταί, τὰς όποιας η Έθνική παράδοσις άνέκαθεν είχε καθιερώσει ως άργίας.

Ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος ένέκρινε άνεπιφυλάκτως το διάβημα της ΟΤΟΕ, έτόνισε την ανάγκη της λογικής άναπαύσεως των εργαζομένων πρὸς επανάκτησιν των σωματικῶν και ψυχικῶν των δυνάμεων, και εξέητησε σχετικόν έγγραφον διά να προκαλέσῃ άπόφασιν της Ι. Συνόδου και ζητήσῃ παρά της Κυβερνήσεως την επαναφοράν του προπολεμικού εορτολογίου.

Το Έκτελεστικόν Συμβούλιον τῆς ΟΤΟΕ εξέφρασε τὰς ευχαριστίας του πρὸς τον Μακαριώτατον Αρχιεπίσκοπον διά το πρὸς τους Έργαζομένους ενδιαφέρον του και άπήύθυσε το κάτωθι έγγραφον:

Π Ρ Ο Σ

την Α. Μ. τον Αρχιεπίσκοπον Άθηνών και πάσης Έλλάδος Κύριον Θεόκλητον Ένταῦθα Μακαριώτατε,

Έν συνεχεία των όσων προφορικώς εξέθεσάμεν, λαμβάνομεν την τιμήν να άναφέρωμεν Υμίν ότι πολλαί μεγάλοι εορταί, καθ' ός άνέκαθεν τὰ Δημόσια Γραφεία και αι Τράπεζαι ήσαν κλεισταί, εκηρύχθησαν μεταπολεμικώς εργάσιμοι, εις τρόπον ώστε παρακωλύεται άφ' ένός μεν η μετάβασις κατὰ τὰς μεγάλας ταύτας εορτάς εις τους Ίερούς Ναούς του Χριστοπρωνομου πλήθους των εργαζομένων, άφ' έτέρου δὲ ο κατ' έθιμον οικογενειακός εορτασμός των φερόντων την όνομαστικήν των εορτήν.

Παραβέτομεν πίνακα των ε-

ορτών, αίτινες μεταπολεμικώς εκηρύχθησαν εργάσιμοι και παρακαλούμεν όπως μεσολαβήσῃτε καταλλήλως παρά τῆ Σεβαστή Κυβερνήσει, ίνα αι έν λόγω εορταί επανέλθωσιν ως άργίαι, ως άνέκαθεν ήσαν, δεδομένου ότι όχι μόνον δέν θέλει βλαθῆ ως εκ τουτου η Έθνική οικονομία, άλλα αντίθετως οι εργαζόμενοι, άναπαυόμενοι κατὰ τὰς εορτάς, θα επανέρχωνται εις τὰς εργασίας των με άναανεωμένους δυνάμεις και άναπτερωμένον το ήθικόν, καθ' όσον ο άνθρωπος δέν είναι υλική μηχανή, άλλα ήθικοπνευματικόν δέν και εκ τουτου η ψυχική επανάκτησιν των σωματικῶν και ψυχικῶν των δυνάμεων, και εξέητησε σχετικόν έγγραφον διά να προκαλέσῃ άπόφασιν της Ι. Συνόδου και ζητήσῃ παρά της Κυβερνήσεως την επαναφοράν του προπολεμικού εορτολογίου.

Οι Άμερικανοί, έννοήσαντες την αλήθειαν ταύτην, έχουν καθιερώσει την καθ' έκάστην εβδομάδα άργίαν Σαββάτου — Κυριακής. Δέν ζητούμεν εϊμή την επαναφοράν του άνέκαθεν ισχύσαντος προπολεμικού εορτολογίου, πρὸς εκπλήρωσιν των θρησκευτικῶν καθηκόντων μας και άνύψωσιν του θεσμού της οικογενείας διά του έν αύτῆ εορτασμού των μεγάλων εορτών.

Άπεδεχόμενοι τὰς ευλογίας της Υμετέρας Μακαριότητος Διατελοῦμεν μετά Σεβασμού Έντολή Έκτελεστικού Συμβ. Ο Πρόεδρος Κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Ο Γεν. Γραμματεὺς Σ. ΓΚΙΤΑΚΟΣ

ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙΣΑΙ ΕΟΡΤΑΙ:

- Άγιου Γεωργίου Κων)νου και Έλένης
- Αναλήψεως (Πέτρον και Παύλου Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Υψώσεως του Τιμ. Σταυρού
- Άγιου Δημητρίου Εισοδίων της Θεοτόκου
- Άγιου Νικολάου
- Άγιου Σπυριδωνος

ΑΡΡΑΓΗΣ Η ΣΥΜΠΝΟΙΑ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ Ο.Τ.Ο.Ε.

Υπό της Ο.Τ.Ο.Ε. εστάλη η κάτωθι επιστολή: Ε φ η μ ε ρ ί δ α «Τραπεζικός Άγών» Ένταῦθα Κύριε Διευθυντά, Άναφερόμενοι εις δημοσιεύμα της έφημερίδος σας (φύλλον 1.1.58) υπό τον τίτλον «Η Ο.Τ.Ο.Ε. ευρίσκειται ουσιαστικώς έν διαλύσει» επιθυμούμεν να σας πληροφορήσωμεν άρμδιως ότι αι επί του προκείμενου διατυπούμεναι διαπιστώσεις είναι κατὰ βάση εσφαλμέναι. Δραττόμεθα μάλιστα της εύκαιρίας να εκφράσωμεν την λύπην μας, διότι εκ της άναγραφής παρομοίων βημοσιουματων δημιουργείται σύγχυσις και βάλλεται το Δευτεροβάθμιον Συνδικαλιστικόν Όργανον της τάξεώς μας, εκ της υπάρξεως

του όποιου έν πάσῃ περιπτώσει πολλαί άγαθά προέκυψαν. Πάντως και χόριν της όληθεις σίας καθιστούμεν γνωστόν ότι η Ο.Τ.Ο.Ε., με την σύμπνοιαν των Οργανώσεων — μελών της, συνεχίζει, ως και πρότερον, την προσπάθειάν της διά την ύποστηρίξιν και ίκανοποίησιν των δικαιών της τάξεώς μας, άποτελούσα και νύν την συνισταμένην των δυνάμεων του Κλάδου μας. Φιλικώτατα Το Έκτελεστικόν Συμβούλιον ΕΚ Δ Ο Σ Ε Ι Σ «Το τραγούδι της Κύπρου» (επικολυρικόν ποίημα) του έν Χαλκίδι συναδέλφου μας κ. Βασίλη Συναπίδου.